

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ВІСТІ

Субота
18
вересня
1943 р.

Рік
видання 3
№ 70 (171)
Ціна 1 грн.

Орган Олександрійського Гебітскомісара

Головна Квартира Фюрера на Командування Збройних Сил повідомляє:

14-IX-43 р.

У Новоросійську у важких вуличних боях зазнали ворожі втрати. На фронті від Красноармійського до Вязьми ворог атакував міцними силами піхоти і танків на теперішніх головних пунктах. Він в основному відбивав, місцеві прориви замкнуто.

У районі Салерно, на північ від міста. Ідуть запеклі бої з британськими дивізіями, що відчайдушно борються.

Після того, як учора в передобідні години в упертих боях криваво відбито атаки ворога на височинні позиції на південь від Еболі, наші війська і тут перейшли до наступу широким фронтом. Ворожі позиції взято штурмом, ворога відкинуто на місця його висадки. На шведській схід від Еболі ще

тривають уперті бої. Криваві втрати британців і північноамериканців дуже важкі.

Авіація знову з добрим успіхом атакувала з'єднання суден в Салерській затоці. Було запалено крейсер, поцілом бомб пошкоджено три транспортні судна середньої величини.

В Калабрії й Апулії нашим слабим сторожовим загонам вдалося без перешкод відірватися від ворога. Він лише нерішуче посувається через великі руйнації шляхів і запеклий оуп'ар'єргардів.

Літаки далекої дії бомбами тяжко пошкодили на Атлантиці ворожий транспортер.

Минулої ночі поодинокі британські турбувальні літаки скинули безрезультатно небагато бомб над Західною Німеччиною.

15-IX-43 р.

На Рубанському плацдармі і учора панувала жвава бойова діяльність. Під час даремних атак у районі Кримської совети втратили 32 танки.

На півдні і в центрі Східного фронту ворог продовжував спроби прориву, особливо на відривках Красноармійського, на південь і на захід від Харкова, на Десні та біля Кірова. В упертих боях вони здебільшого відбиті. На різних місцях прориву переведено власні контратаки. Нові запеклі атаки советів на південний захід від Белого розбилися, не дивлячись на введення в дію міцних сил піхоти і танків.

У Фісській затоці одиниці воєнного флоту потопили більшовицький швидкоплавний човен і під час бою збили два атакувальні бомбовики. Охоронні сили одного німецького конвою, ескадрильї доведених та винищувальних літаків збили перед норвезьким узбережжям 34 советські бомбовики з 55, що атакували.

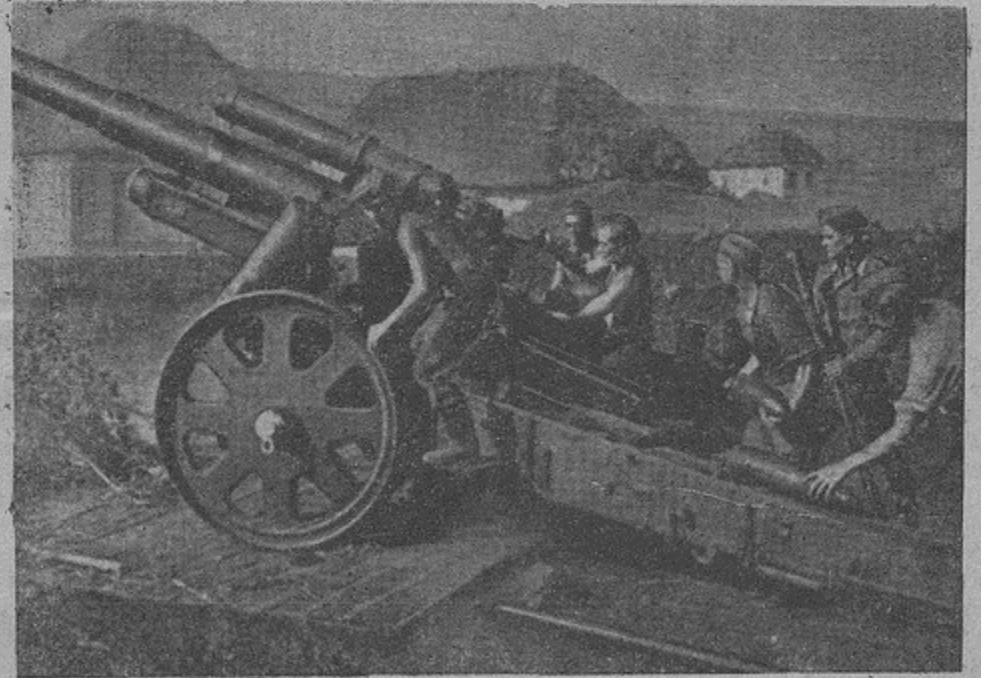
У важких оборонних боях на північ від Азовського моря особливо відзначився обер-ефрейтор Рісе у танковій роті гренадерського полку. Першого вересня він знищив 10 з 27 танків, що прорвалися на відривку його роти.

Японські успіхи в серпні

Імператорська головна квартира повідомила в п'ятницю вечері таке: В серпні японськими сухопутними і повітряними бойовими силами, під час операцій на фронті відтинуку біля Нової Георгії, затоплено більш

як 70 ворожих літаків, більш як 50 кораблів пошкоджено і збито понад 250 літаків. Ворожі втрати під час сухопутних операцій склали понад 3.000 воєнків.

Проти большевицьких вихідних позицій

Артилерія зайняла позиції і своїми важкими гранатами засипає ворожі позиції.

Разом з Німеччиною стоятиме або впаде Європа

У своїй промові провідник фламандського руху єдності др. Еліас дав широкий перегляд військових та політичних подій за останні місяці і гострими словами заплумував терористичну тактику англо-американців, яку він назвав типовою характеристичною ознакою некультурності З'єднаних Держав та варварства Англії.

«Англійсько-американські методи», ствердив др. Еліас, пригадують нам дуже добре методи боротьби британців з нашими співплемінниками, трансвальськими бурами. Англо-саксонці дають нам тим самим смак того, чого мав би сподіватися світ під Іхнім пануванням».

Др. Еліас звернувся описати до світової небезпеки большевизму і вказав на це, що світ стоїть перед вибором: або боль-

шевизм, або націонал-соціалізм. Др. Еліас дав кілька прикладів наслідків большевицьких терористичних методів також в Бельгії і закликав своїх слухачів ясно відрізнити правдивих патріотів від перебуваючих на московській службі паліїв. Лише один остаточний внесок є можливий: Разом з Німеччиною стоятиме або впаде Європа.

Провідник фламандців схарактеризував ще раз в такий спосіб позицію свого руху: «Ми стоїмо по стороні Німеччини, бо по стороні Райху є єдина можливість врятування Європи і нас самих. Ми займаємо цю позицію тому, що ми вірні нашому народові. Ми боронимо невмируще в нашому народі, а це його національна свідомість».

Японія озброєна проти всіх воєнних операцій на Тихому океані

Як генерал-майор Ягагі, шеф відділу преси японської армії, заявив на громадському докладі: «Американці ніколи не зможуть атакувати Японію наземними та морськими силами, але ми мусимо бути приготувані на те, що вони скерують на нас з десантних баз тяжкі бомбардувальники. Тому мусимо згуртувати всю енергію, щоб зміцнити нашу авіацію та протилітунську оборону».

Ворог, мабуть, думас,—продовжував Ягагі,—що його наступу в Європі та на Тихому океані змінили в його користь

загальну світову ситуацію. Тому треба було припускати, що англо-американці по конференції у Квебеку відкриють великий агітаційний бій і будуть спершу чекати на його наслідки. Брак тих наслідків показує, що ворог не має вже на що чекати».

В міру продовжування війни—закінчив Ягагі—наша сила буде постійно зростати. Чим більші тягари накладає війна на кожного зокрема, тим тісніше та більш згуртовано стане японський народ».

Підвищене утримання родин робітників, що працюють в Німеччині

Як уже повідомлялося, підвищено утримання для родин робітників, які працюють у Райху, з 130 на 180 карб.

Багато родин робітників намагаються за посередництвом листів до своїх членів родин в Райху або до різних установ в Райху дістати інформації про призначення утримання.

Тому що через це тратиться дуже багато часу, а передусім залишені тут родини в більшості змушені звертатися до перекладачів, щоб написати лист німецькою мовою, вказується на те, що, як і давніше, гебітскомісари—відділ праці—с цими username, які ведуть справу призначення утримання.

Тому в таких випадках треба звертатися до гебітскомісарів: Лише в цей спосіб можна ці справи швидко і задовільно вияснити, тим більше, що гебітскомісари є єдиними чинниками, які вирішують справу призначення утримання для родин».

Генерал Франко у Сан-Севастіані

Генерал Франко прибув у вівторок увечері з Бургосу до Сан-Севастіану. Кауділло прийняли міністр закордонних справ граф Хордана, міністр сільськогосподарства Мігуель Прімо де Рівера та багато інших провідних осіб, які в тому часі перебували у Сан-Севастіані.

Чому ми святкуємо „свято врожаю“

Старовинним звичаєм усього кудьтурного людства є святкування кожного року «СВЯТА ВРОЖАЮ». Уже в далекій старовині вважали, що добре і щасливо зібраний урожай усіх плодів землі спричинявся до того, щоб урочисто відсвяткувати цей день. Далі життя навчало їх закладати до комор запаси продуктів, щоб уникнути голоду взимку.

Добрим урожаем, зібраним з ланів, позбавляв людей на час всієї довгої зими від турбування про харчі, і це вже спричиняється до того, щоб пишно й радісно перевести це свято.

Під час війни, більше ніж у інший час, добрий урожай відограє для людей велику роль. За часів панування більшовизму люди завжди повинні були дрижати перед загрозою голоду. Порівняймо цей урожай з урожаем, який збирали 10 років тому. Тоді був добрий урожай.

Та не було хліба в селянській хаті й останнє зерно відбиралося владою. Цього ми не повинні забути. Серед німців, не вважаючи на кепські урожаї останніх років та на воєнний

час, — ніхто ще не вмер від голоду.

Наше харчування забезпечено. Одне це повинно викликати почуття радості в усіх родинах, по всіх селянських хатах. Якщо б зараз тут, на Україні, панував би червоний володар Сталін, — про таке забезпечення не було б чого мовити. Він би усіх нас, за старим більшовицьким звичаєм, примусив би голодувати.

Радуйтесь тому, що зараз наші лани захищає німецька влада.

Німецька справедливість дає нам нашу власну частину урожаю, яку ми заслуговуємо цього року.

Тому ми й святкуємо цей великий день „СВЯТА ВРОЖАЮ“ 1943 року. Наша праця, наші надії, наше життя отримали певний сенс. Тому ми повинні висловити своє задоволення, свою радість у відповідній гарній формі цього великого свята.

Плоди нашої праці добре зійшли, і це є наше щасливе майбутнє.

Спеціалісти школяться

Можна б думати, що спеціалісти є фахівцями у своїй ділянці та взагалі не потребують вишколу. Хоч як це дивно, цей вишкіл в Україні необхідний, бо фахівці занадто випенділізовані у ділянці свого фаху. Відомо, що більшовизм навмисне приділював поодиноким фахівцям до ділянки точно обмежених завдань, і тому вони найчастіше можуть лише виконувати ті завдання, які безпо-

середньо входять в межі переданої їм діяльності.

Німецьке управління притягнуло до розбудови також агрономів. При цьому показалося, що необхідно розширити однібічне знання тих спеціалістів загальними відомостями з їхньої ділянки. Ось так, наприклад, недавно вишколено виноградних агрономів в Криму у селекційних працях.

Картопля

Кожен знає, що картоплю до Європи привезли ті, що відкрили Америку; вони бачили картоплю в індіців. Картопля була там відома з найдавніших часів. Наприклад, у Болівії й Перу існувало здавна багато таких сортів картоплі, про які ми й поняття не маємо. Є картопля цілком кругла, є також і цілком довга, є форми подібні до звірят тощо.

Є також різні на барву: ясна, темна, брунатна, фіалково-рожева. Також є різна на смак. Є така, що переносить великі морози й росте на височині 4.400 метрів. Інші сорти картоплі, навпаки, ростуть в тропічних країнах. В році 1938 було послано до Америки спеціальну експедицію, якої завданням було вивчити і висвітлити проблему картоплі. Було там встановлено 1.400 сортів картоплі.

В промисловості тепер працюють над питанням, чи можна чистити картоплю хемічним способом. Як кажуть, це питання розв'язується позитивно. Німецькі хеміки вже знайшли такий хемічний спосіб чищення картоплі, котрим ця нудна робота переводиться надзвичайно швидко.

До вжитку залишається 98 відсотків, також не втрачає картопля своїх кормових речовин. Кажуть, що вже існують великі кухні, які завели у себе цей спосіб чищення картоплі.

СЕРБИ ОГЛЯДАЮТЬ ВІННИЦЬКІ МОГИЛИ

Сербська делегація селян та сільських робітників, яка в цих днях відвідала Вінницю, прибула — серби заявили це відкрито — з недовірою та з великою здержливістю на ці місяці жаху. Повідомлення про криваві вбивства совєтів у Вінниці вони вважали вмілою німецькою пропагандою і хотіли особисто на місці переконатися про опубліковані акти.

Сербам дано змогу переконатися. Їх поведено до масових могил, показано знайдені в могилах документи та одяг і дано їм нагоду сувідбно порозмовляти з місцевим населенням. Серби мали можливість взяти участь у похоронах 700 вбитих українців у Вінницькому овочевому саді. Зроблено все, щоб дати їм неспідмальований образ совєтських вбивств.

Вони на власні очі побачили щось неймовірне, чого не можна попросту змалювати словами, і коли треба було від'їжджати, не було нікого у ціф сербській делегації з 20 осіб, хто не був би до глибини душі зворушений. Серби, майже виключно звичайні селянські сини свого краю, плакали над могилами, як малі діти.

Один сербський селянин взяв на місці жаху в овочевому саді біля Вінниці зміньку землі і сховав її до шовкової хустини, щоб взяти з собою до Сербії на вічну згадку про Вінницький місце злочину, як він заявив.

ДО МОЛОДІ

Юні, жваві та міцні,
Буйні хлопці голосні!
Добре кожен з вас міркує!

Он актором став Іван,
В голлярі пішов Степан,
Серж куліси десь малює.

Той торгує у ларку,
Той — в колхозі на току.
Про війну цілком забули.

Хай німецький, мов, солдат
Розбива совєтський лад
І чоло несе під кулі.

Вже забули, як жили,
Під совєтами гнили?
Шкапу мати було за диво!

Хліба сотні три пудів
Мав хто за більшовиків?
Чи орав хто власну ниву?

Мав хто трояк коней, віз?
А як би суди проліз
Знову корпус Тимошенка,

Землякам-вінничанам, що загинули від жидо-більшовицького терору

Ніколи ніхто в світі, до того часу поки житимуть люди на землі, не забуде більшовицького терору і тих страждань, які зазнали мільйони трудящих за «царства» Сталіна. Ви, великомученики, мої любі земляки, впали жертвою кривавої політики людожера ірода — Сталіна. За ваші муки і страждання відплатила славетна Німецька Армія Адольфа Гітлера, і ваші мрії, які ви бажали здійснити, здійснені сьогодні.

Разом з вами полягли і мій рідний дядько Власов Аврам, і перший мій учитель Максим Тимофійович Гоцулак, який учив мене, ще юнака, дивитися правді в вічі і ненавидіти комуни. Його вчення не пропало марно, хоч і довелося мені десять років ховатися від переслідувань

Вмиють за вітром все пішло б,
Що здобув ти, хлібороб.
Вмиють би кожний крамаренко

Торгувати перестав
Та ще б і «к стєнке» став.
Все багатство України

Покотило б до Москви,
Не лишили б і трави.
Не гуляли б ви й годниці,

Чолов'яги розбиті,
Буйні парубки міцні.
Всіх забрали б до окопів.

Гризли б ви цвільний сухар,
І кацапський комісар
Гнав на смерть би вас, як хлопів.

Уявіть же те собі,
Обміркуйте, голуби,
Мирний настрої забувайте.

Залишайте ви дівчат
І тепло дідівських хат —
Та до війська вирушайте!

А. Ф.

сталінських шпиків. Спіть спокійним сном, мої любі земляки, ваша смерть закликає до помсти, вона викликає ненависть до іродів-комуністів, вона кличе до об'єднання всіх сил на боротьбу з більшовизмом і плутократією. Для увіковчення вашої пам'яті я від щирого серця жертвую 200 крб. на побудову пам'ятника, який розповість про вас через тисячі років. Працівники Онуфріївського мирового суду жертвують 350 крб. на побудову пам'ятника. Сума в 550 крб. переказана Вінницькій міській управі.

Прошу трудящих Олександрійської округи допомогти вінничанам в побудові пам'ятника жертвам жидо-більшовицького терору. Мировий суддя Онуфріївського району **Ф. П. Тіач.**

«Наші сербські брати повинні довідатися, як дійсно є в совєтському раю. Тепер ми знаємо, як виглядає правдиве обличчя Москви».

Ми розмовляли з одним 56-літнім сивоволосим сербським селянином. Він сказав, що це, що він побачив у Вінниці, не має нічого рівного в світі. Хто не бачив місяця вбивств совєтських катів, не зможе повірити, що люди можуть робити такі жорстокості. Совєтські вбивники з Вінниці не мали б права жити на цій землі. Їх треба було б безоглядно винищити.

«Це ще багато гірше, як нам описували часописи», сказав один 45-літній фабричний робітник з Белграду. «Тепер ми знаємо, чого можемо сподіватися від Москви». Його сусіда,

Покидьки не пропадають

У Празі годується сьогодні міськими покидьками 10.000 свиней. Кожна господиня тут знає, що мусять всі покидьки й рештки від страв зібрати до певної посудини, щоб їх потім забрали ті підприємці, що виготовляють свиней.

Денно таких покидьків тепер збирається біля 1.000 метроцентнерів. Їх вистачає, щоб прокормити 10.000 свиней. Покидьки відвозять до 27 збірних пунктів, а з них розвозять до 120 пунктів в празьких околицях.

великий поставний чоловік, власник малого селянського господарства в околиці Нічу, заявив: «На мене особливо вплинув цей факт, що совєти, які все ще говорять, що борються за інтереси бідних людей, вбили в Вінниці майже виключно селян та робітників. Мені відкрилися очі, чого могли б ми сподіватися від Москви, коли б її банди прийшли до нас».

40-літній робітник з одного Белградського зброєвого підприємства не міг вимовити слова. Коли ми його запитали про його враження у Вінниці, він заявив: «Я до речти зворушений. Ціле життя не забуду цих образів масових могил. Вєсь час перед собою бачу тіла вбитих українців з пов'язаними руками... і така система осмілюється говорити нам, що вона, мовляв, хоче принести рятунки для Європи. Я зроблю все, що зможу, щоб повідомити мій народ про злочини совєтів».

6.000 викопаних трунів українців поховано вже у Вінниці на вічний спочинок. Сербська делегація від'їхала знов у свою батьківщину і розповість своїм народам про нечувані совєтські злочини, виконані на українцях. Вже перед ними делегація з усіх частин Європи оглядали Вінницький місце вбивств. Після них до Вінниці прибудуть дальші представники європейської спільноти народів.

Вироки Надзвичайного Суду в Миколаєві Покарання каторгою за захист жидів

Надзвичайний Суд в Миколаєві нещодавно засудив удову Фросину Діденко з Ново-Софронівки, Миколаївської області, за злочин проти постанови РКУ про допомогу саботажникам і біглим військовополоненим від 10. 7. 42. до одного року каторги.

Обвинувачена встановила член одної жидівської ява походила з тутеш невестої, заховався в не вє зробила повд страці.

У зв'язку з цим треба ще раз зі всією гласністю вказати на те, що жиди, саботажники, небезпечні для суспільства злочинці, члени банди і бігли військовополонени мають розглядатися однаково з точки зору їх небезпечності, так що кожний, хто допомагає такій особі або не повідомляє зараз же відповідні установи про з'явлення їх, повинен чекати найважчого покарання.

Тільки беручи до уваги, що населенню ще недовіряє відомі самі собою зрозумілі в Німеччині (Альрайху) принципи про небезпечність жидівства. Суд відмовився від загрожуваної першу чергу покарання стратною і визнав лише покарання позбавленням волі.

На засіданні від 14. 7. 43, Суд розбирав справу лінійного залізничного робітника Микити Гриворєвського, з Цибулева (біля Знаменки). Цей обвинувачений бив свою жінку дрючком таким чином, що вона зараз же померла. Суд не міг довести, що обвинувачений мав намір вбити її, і засудив його за тілесне пошкодження зі смертельним кінцем до 5-ти років каторги з зарахуванням 3-х місяців попереднього ув'язнення.

Далі Надзвичайний Суд засудив робітника Дмитра Короля з Ново-Водополю, Миколаївської області, за злочин проти постанови про ворогів народу до 3-х років каторги і позбавлення суспільного довіря на термін до 5-ти років.

Обвинувачений виміняв у військового полоненого 2 пари нових рукавичок за тютюн і овочі, хоч він знав, що ці речі вкрадені з військового майна.

Представник Прокуратури вивів, що крадіжка так само, як переховування краденого з військового майна, являє собою злочин, що заслуговує покарання стратою, але тим, що в цьому випадку справа йде лише про малу кількість краденого майна, і так само беручи до уваги, що обвинувачений робить непогане враження, застосовується покарання позбавленням волі, як достатнє спокутування. Суд приєднався до цього висновку.

ВИДАВНИЦТВО І ДРУКАРНЯ „Олександрійські Вісті“. Олександрія, Управська 57. Шеф Видавництва і відповідальний редактор О. фон-Зорге.

Тепер діє ціна № 1.